

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.202/2018/8.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Gál Attila bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
. Hajdu-Dudás Mária ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
. Nagy Helén r. ezredes, kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közalkalmazotti rendkívüli lemondás
jogszerűségének megállapítása és jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.545/2017/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.M.2685/2016/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.545/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - 15 nap alatt - 70.000 (hetvenezer) forint és 18.900 (tizennyolcezer-kilencszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 980.000 (kilencszáznolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2015. november 16-tól állt az alperes alkalmazásában, 2016. augusztus 19-én a munkáltatói jogkör gyakorlója és a felperes, valamint mások részvételével zajló egyeztető megbeszélésen 2016. szeptember 1-jétől a Számviteli Alosztály állományába, főelőadói munkakörbe kívánták a felperest áthelyezni, 320.000 forintra csökkentett illetmény mellett.
- [2] A felperes 2016. augusztus 30-án levéllel fordult az alperes költségvetési igazgatósága megbízott igazgatójához kérve, hogy jogviszonyát 2016. augusztus 31-ei hatállyal szüntessék meg, mert a felajánlott munkakört nem kívánja elfogadni. A felek 2016. szeptember 8-án megbeszélést tartottak, ahol a felperes sérelmezte a felajánlott beosztáshoz kötődő illetményét, illetve az új beosztásba helyezését. Ezt követően kézhez vette az alperes parancsnoka tájékoztatását, amelyben arról értesítették, hogy a munkáltatói jogkört gyakorló vezető intézkedését a munkáltató nem kívánja felülbírálni, azzal egyetért. A felperes ezt követően kapta kézhez 2016. szeptember 15-én az új munkakörre vonatkozó munkaköri leírását.
- [3] Ez tartalmazta, hogy a jövőben a felperes feladatai nem a közbeszerzési osztályhoz fognak kapcsolódni, főelőadói munkaköre csak elnevezésében marad változatlan, tartalmában és a feladok jellegét tekintve az megváltozott.
- [4] A felperes 2016. szeptember 20-án kelt és ugyanezen a napon az alperes részére kézbesített rendkívüli lemondással közalkalmazotti jogviszonyát megszüntette, amelyet az alperes elfogadott, de tájékoztatta a felperest, hogy azt jogellenesnek tartja.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy rendkívüli lemondása jogszerű volt, és az alperes ezért elmaradt illetmény, felmentési időre járó illetmény és végkielégítés megfizetésére köteles. Arra hivatkozott, hogy a kinevezését csak közös megegyezéssel lehetett volna módosítani, a vezetői megbízás visszavonása után az alperes köteles lett volna őt a kinevezése szerinti munkakörben tovább foglalkoztatni.
- [6] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, elsődlegesen annak elkesettségére hivatkozással. Álláspontja szerint a felperes már 2016. augusztus 19-én értesült arról, hogy a Számviteli Osztályon fogják elhelyezni, de ezt a helyzetet akkor nem értékelte olyannak, amely a jogviszony megszüntetését részéről indokoltta tette volna. Alperes hivatkozása szerint a felperes rendkívüli lemondásának feltételei nem álltak fenn, a munkáltató pedig az illetményt jogszerűen csökkentette, és olyan mértékben határozta azt meg, ami a munkakörhöz igazodott a vezetői megbízás

visszavonását követően.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.M.2685/2016/11. számú ítéletével a keresetnek helyt adott, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt illetményként 302.182 forintot, felmentési időre járó illetményként 4.159.998 forintot, végkielégítésként 1.386.666 forintot, megállapítva, hogy a 302.182 forint után az alperes kamat fizetésére is köteles.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. XXXIII. törvény (Kjt.) 21. § (1) és (3) bekezdésére, 24. § (2) bekezdésére, a Kjt. 23. § (5), (6) bekezdésére, valamint a 29. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra.
- [9] A felperes a rendkívüli lemondását arra alapította, hogy a vezetői megbízása visszavonását követően az alperes őt nem az eredeti munkakörben kívánta foglalkoztatni. A munkáltató elkészttségi kifogására tekintettel a bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes a rendkívüli lemondását határidőben terjesztette-e elő, így azt kellett értékelni, hogy az abban foglaltakról a felperes mikor, milyen körülmények között szerzett tudomást.
- [10] A felperes kinevezése is tartalmazza, hogy őt főelőadói „státusz terhén” nevezték ki osztályvezetői beosztásba. A 2016. augusztus 19-én tartott egyeztető megbeszélésen - a jegyzőkönyv tanúsága szerint - csak az hangzott el, hogy a felperes a Számviteli Alosztály állományába fog átkerülni főelőadói munkakörbe, valamint, hogy a munkakörben bekövetkező változást a munkaköri leírás fogja részletesen tartalmazni. A Számviteli Alosztályon ellátandó felperesi feladatokra vonatkozó munkaköri leírást 2016. szeptember 5-én adták át a felperesnek, ebből az iratból szerzett teljes körűen tudomást arról, hogy a továbbiakban őt a munkáltató milyen munkaköri feladatokra kívánja alkalmazni. A bíróság álláspontja szerint a munkaköri leírás jelenti a munkakör tartalmát, annak átadásához képest pedig a felperes rendkívüli lemondása a Kjt. 29. § (2) bekezdése szerinti határidőn belül történt, ezért a bíróság az alperes elkészttségre való hivatkozását nem fogadta el, és érdemben vizsgálta a lemondás jogszerűségét.
- [11] A rendkívüli lemondás indokait tekintve a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az abban foglaltak megfeleltek a valóságnak, és a közalkalmazott jogszerűen szüntette meg a jogviszonyát.
- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.545/2017/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest perköltség viselésére kötelezte kimondva, hogy a fellebbezési eljárási illetéket az állam fizeti.
- [13] A másodfokú bíróság ítélete szerint a felperes a 15 napos rendkívüli lemondás gyakorlására nyitva álló határidőt megtartotta. A per iratai között megtalálható a felperes 2015. november 16-án

kelt kinevező okirata, amelyből kitűnik, hogy munkaköre főelőadói státusz terhén osztályvezető, havi illetménye 733.330 forint. A 2016. augusztus 19-én lefolytatott egyeztető megbeszélésről a felvett jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy a 2016. szeptember 1-jétől a alperes neve Költségvetési Igazgatóság Közgazdasági Osztály Számviteli Alosztály állományába főelőadói munkakörbe helyezi a felperest az alperes. Ugyanezt tartalmazza a 2016. augusztus 19-én kelt kinevezés módosítás azzal, hogy a felperes havi illetménye 320.000 forint lett az új munkakörében.

- [14] A felperes ezt követően megkezdte munkaköri feladatai átadását, majd 2016. augusztus 30-án levéllel fordult a Költségvetési Igazgatóság megbízott igazgatójához amelyben kérte, hogy jogviszonyát 2016. augusztus 31-ei hatállyal felmentéssel szüntessék meg, mert a felajánlott munkakört nem tudja elfogadni. A felek 2016. szeptember 8-án ismételten megbeszélést tartottak, ahol a felperes sérelmezte a részére felajánlott beosztáshoz kötődő illetményét, illetve az új beosztásba helyezését. Ezt követően kézhez kapta az alperes parancsnokának, hivatali vezetőjének tájékoztatását arról, hogy a korábbi döntést az alperes nem kívánja felülbírálni. A felperes ezt követően kapta meg az új munkakörhöz kötődő munkaköri leírását, amelyet követően közölte a Kjt. 29. § (1) bekezdése szerinti rendkívüli lemondását, mert a munkáltató súlyosan megszegte a közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségét.
- [15] A rendkívüli lemondást tartalmazó iratban a felperes hivatkozott arra, hogy két alkalommal kezdeményezett személyes megbeszélést a jogszerű állapot helyreállítása érdekében, ezek azonban nem vezettek eredményre. A munkaköri feladatairól azt a tájékoztatást kapta, hogy azért a Számviteli Alosztály állományába helyezték, mert ott volt üres státusz. Ezen folyamatot követően szeptember 15-én a munkaköri leírásból értesült arról, hogy a munkáltató nem közbeszerzési feladatokkal kívánja őt ellátni, hanem teljesen más területen kellett volna munkát végeznie, amelyben gyakorlata nem volt.
- [16] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes nem teljes körűen tájékoztatta az egyeztetési folyamat során a felperest arról, hogy milyen munkakörben kívánja őt foglalkoztatni, a felperes pedig alappal hitte, hogy a munkáltató csak az üres státusz megléte miatt helyezi át őt a Számviteli Osztály állományába, de a tényleges foglalkoztatása a közbeszerzési feladatok ellátására fog irányulni. Ezt azért is feltételezhette, mert a kinevezési okirata is főelőadói státusz terhén nevesíti őt osztályvezetőként. Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével, miszerint a munkaköri leírás kézhezvételét követően jutott a felperes mindazon információk birtokába, amelyek alapján dönthetett a rendkívüli lemondásról, azt pedig határidőben tette.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [17] Az alperes felülvizsgálati kérelme a bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezésére és a keresetet elutasító új határozat meghozatalára irányult. Másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.
- [18] Az alperes álláspontja szerint a tényállás iratellenesen került megállapításra, a bíróságok ítéletei sértik a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 206. § (1) bekezdését, valamint a Kjt. 29. § (2) bekezdésében foglaltakat.
- [19] Mindkét fokú bíróság mérlegelés útján jutott arra a következtetésre, hogy a felperes csak 2016. szeptember 15-én szerzett tudomást arról, hogy a továbbiakban az alperes milyen feladatokra kívánja őt foglalkoztatni. Az elsőfokú bíróság a mérlegelés eredményeként állapította meg a határidő megtartását, azonban ennek indokát nem adta, és a másodfokú bíróság ítélete sem indokolt kellőképpen.
- [20] A felperes nem a munkaköri leírás átadásakor, hanem azt jelentősen megelőzően, a vele 2016. augusztus 19-én lefolytatott személyzeti egyeztetést követően birtokában volt már mindazon ismereteknek, amelyre tekintettel jogviszonyának fenntartásáról, vagy annak megszüntetéséről dönthetett.
- [21] Iratellenes a másodfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a felperes alappal bízhatott abban, hogy az alperes csak az üres státusz megléte miatt helyezi őt a Számviteli Osztály állományába, de tényleges foglalkoztatása a közbeszerzési feladatok ellátására fog irányulni. A másodfokú bíróság abból a felvetésből jutott erre a következtetésre, hogy a felperes kinevező okirata is főelőadói státusz terhén nevesíti őt osztályvezetőként.
- [22] A vezetői megbízás visszavonása nyomán okkal nem feltételezhette, hogy azonos, vagy hasonló feladatokat fog ellátni új beosztási helyén. A rendelkezésre álló adatokból okszerűen csak arra lehet következtetni, hogy nyilatkozataival ellentétben a felperesnek már 2016. augusztus 19-én, az új beosztást közlő személyzeti elbeszélgetésen tisztában kellett lennie azzal, hogy új beosztási helyén a korábbiaktól eltérő feladatokat fog ellátni.
- [23] A felperesről mint osztályvezető pozíciót ellátó személyről alappal feltételezhető, hogy tisztában volt azzal, miszerint a munkáltató eltérő szervezeti egységei más-más feladatokat végeznek.
- [24] Az új beosztásba történő kinevezéssel szembeni kifogáshoz képest a munkaköri leírás tartalmára alapított kifogás másodlagos, mivel a megváltozott új munkakört maga a kinevezés is rögzíti, a munkaköri leírás azt csupán részletezi. Erre tekintettel hangsúlyozandó, hogy a felperes már 2016. augusztus 19-én birtokában volt mindazon ismereteknek amelyekre a rendkívüli lemondást alapította.
- [25] Téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása, miszerint az alperes nem törekedett a felperessel egyeztetésre. Peradat, hogy a felek között elbeszélgetés zajlott, a tájékoztatás iránti kérelemre az alperes választ adott, a vezetői megbízás visszavonását indokolta.

Az egyeztető megbeszélésen az alperes közölte a felperessel osztályvezetői megbízása visszavonásának tényét, továbbá azt, hogy milyen időponttól, hol, milyen beosztásban fogják a továbbiakban foglalkoztatni.

- [26] A fentiek alapján alperes álláspontja szerint a felperes a bíróságok által megállapított időpontnál már korábban birtokában volt azoknak az információknak, amelyek alapján képes lett volna eldönteni, hogy az alperessel fennálló jogviszonyát fenn kívánja-e tartani vagy sem, továbbá az új beosztást a felperes egyáltalán nem értékelte olyan lényeges, minősített kötelezettségszegésként, amely a jogviszony azonnali megszüntetését indokolta volna.
- [27] Erre tekintettel a felperes rendkívüli lemondó nyilatkozatát a Kjt. 29. § (2) bekezdésében rögzített határidőn túl terjesztette elő, az alperes pedig nem tanúsított olyan magatartást és a közalkalmazotti jogviszonyból származó olyan lényeges kötelezettségszegést, amely a munkaviszony azonnali megszüntetésére okot adott volna.
- [28] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [30] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretein belül vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [31] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 4-6. pont].

- [32] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a Pp. 206. §-ának és a Kjt. 29. § (2) bekezdésének a megsértését panaszolta, így jelen eljárásban a rendkívüli lemondás határidőben történő benyújtása volt vizsgálandó, annak tartalmával - felülvizsgálati kérelem hiányában - nem volt mód foglalkozni.
- [33] A másodfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a felek között 2016. augusztus 19-én egyeztetés zajlott, amelyen elhangzott, hogy 2016. szeptember 1-jétől az alperes a felperest Számviteli Alosztály állományába főelőadó munkakörbe helyezi. Ugyanezt tartalmazza a 2016. augusztus 19-én kelt kinevezés módosítás is. Ezt követően a felek között folyamatos egyeztetés zajlott. A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a felperes csak a 2016. szeptember 15-ei munkaköri leírásból szerzett egyértelműen tudomást arról, hogy az alperes nem közbeszerzési feladatokkal kívánja őt a továbbiakban megbízni, hanem más, olyan területen kell munkát végeznie, ahol gyakorlattal nem rendelkezett.
- [34] Ugyancsak helyesen fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy az alperes nem bizonyította (Pp. 164. §), miszerint a munkáltató a kinevezés módosításhoz szükséges valamennyi lényeges információt közölte a felperessel, aki bizonyítottan csak a munkaköri leírás kézhezvételét követően győződhetett meg arról, hogy az alperes nem a kérésének megfelelően fogja őt foglalkoztatni, és arról is, hogy az elkövetkezendő időben milyen munkafeladatokkal bízzák meg.
- [35] Alaptalan azon felülvizsgálati érvelés, hogy a felperesnek mint osztályvezetőnek tisztában kellett lennie a várható változásokkal. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ugyanis csak az volt megállapítható, hogy a felperesnek - akinek vezetői megbízását az alperes visszavonta - voltak ugyan értesülései foglalkoztatása módosításáról, azonban hogy ez mire terjed ki, nem volt igazolt. Az volt ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy 2016. szeptember 15-én kapott a felperes teljes körű tájékoztatást a munkaköri leírással, erre figyelemmel pedig a rendkívüli lemondás határidőben történt [Kjt. 29. § (2) bekezdés].
- [36] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. §-ának megsértését is állította. A bíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességükben értékeli, és a per összes releváns körülményére figyelemmel - meggyőződése szerint - bírálja el, mérlegelve az egyes bizonyítékok közötti ellentét feloldásának lehetőségét [Pp. 206. § (1) bekezdés; bizonyítékok szabad mérlegelése].
- [37] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173., Mfv.I.10.566/2016.). Jelen esetben a bizonyítékok téves értékelése nem volt megállapítható, a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot.
- [38] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [39] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [40] Az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentességére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli [6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §].
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. január 9.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s. k. bíró